

1022.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 114 poz. 913) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 600.000 mk. na 1.200.000 mk. a w gorzelniach przemysłowych z 620.000 mk. na 1.300.000 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają podatek spożywczy podobnie jak gorzelnie rolnicze w wysokości 1.200.000 mk. za litr stustopniowego spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatakach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 600.000 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 240.000 mk. za litr objętości tych wyrobów.

Dodatkowa akcyza należna od tych wytwórni płatna jest w chwili wywozu obciążonych nią wódek do wolnego obrotu a musi być wyrównaną najpóźniej do 31 marca 1924 r.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych z § 2 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.) dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stustopniowych spirytusu wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i osoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 5 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie lub protokólnie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi

kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 5 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniezionej oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia §§ 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzanego niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*